

- 29-1 Алтън (тур.) – жълтица. Пет златни турски лири се равняват пригл. на 550□600 гроша.
- 29-2 Каймакам, каймакамин (ар.-тур.) – управител на околия (каза, каймакамлък) в Османската империя.
- 29-3 С. Вардун, Ескиджумайско (дн. Търговищко). Вж. Д. Константинов. Жеравна..., с. 498.
- 29-4 Тоест въздишаше.
- 29-5 Хаджиоглу Пазарджик (Базарджик) – дн. Добрич.
- 30-1 Арнауткъой (Арнаут) – дн. с. Пороище (Разградско).
- 30-2 Т.е. стори (направи) сватба.
- 30-3 Т.е. когато те няма.
- 30-4 Цялото изречение в оригинала е така.
- 30-5 Изразът в оригинала е така.
- 31-1 Унуждени (диал.) – в нужда, в потребност.
- 31-2 Разчетено под съмнение.
- 32-1 Т.е. отгрижим(остр)- отлъхнем, успокоим.
- 32-2 Може би от харч (тур.) – разходи, разноски, но тук със смисъл на данък (беглик).
- 32-3 Т.е. пак (отново) двете.
- 32-4 Гълчи (диал.) – кара се, наставлява.
- 32-5 Захмет (тур.) – мъка, безпокойство, неприятност.
- 33-1 Т.е. от 4 ноември 1874 г.
- 33-2 Т.е. на 27 декември 1874 г.
- 33-3 Караорман – дн. с. Срацимир (Силистренско).
- 33-4 Т.е. казата (околията) Кюстенджа в Северна Добруджа (дн. в Румъния).
- 33-5 Ага, агалар (тур.) – „господин“, „господа“, обичайно обръщение към богати мюсюлмани и към държавни чиновници в Османската империя.
- 33-6 Зян, зянлък (перс.-тур.) – загуба, щета.
- 34-1 Наполеони (фр.) – емисии златни монети на стойност от 20 франка, сечени във Франция при управлението на император Наполеон I Бонапарт (1804-14; 1815) и на неговия племенник – император Наполеон III (Шарл-Луи Бонапарт) (1852-70). Турската златна лира се равнява пригл. на 23 франка, т.е. на 1 наполеон и 3 франка.
- 35-1 Т.е. на 26 октомври 1875 г.
- 35-2 Золум, зулум (ар.-тур.) – напаст, вреда, насилие, притеснение, несправедли-